

tiltaler danske Øren, ser jeg heller, at vi blive ved de gamle Navne. Jeg har ikke noget imod, at man netop paa slige Omraader, hvor der hersker en vis Internationalitet, bruger det samme Ord i de forskellige Lande. Nu bruge vi f. Eks. Ordene Telefon og Telegraf, og det er Ord, som man bruger ogsaa i andre Lande. Netop i et lille Land som vort er dette at have vore egne sproglige Betegnelser paa Genstande, som alle Lande have til fælles, uheldigt og noget, som jeg i og for sig ikke er Tilhænger af. Jeg henstiller derfor, at vi vende tilbage til det gamle, medmindre det skulde lykkes en eller anden at finde et Navn, som tiltaler baade Tinget og i det hele danske Øren.

Sagen vil jo efter de faldne Udtalelser komme i et Udvalg, og jeg skal derfor her indskrænke mig til at udtale, at jeg haaber, at Udvalget vil stille sig saa liberalt, som det kan forenes med den Sikkerhed, som vi, der bo paa Landet, nu en Gang forlange. Jeg vil dog endnu omtale et Punkt, nemlig Bestemmelsen i § 21 om, at Kommunalbestyrelserne nu skulle kunne give Samtykke til Kørsel paa Biveje. Jeg tror, det var den sidste ærede Taler (Pagh), der sagde, at det var uheldigt, fordi derved kunde et helt Distrikt blive afvikket ved en enkelt Kommunalbestyrelses Nægtelse. Det er naturligvis rigtigt, men jeg synes, at der er noget andet, som i det mindste for mig staar som en endnu større Vanskelighed, og det er, hvorledes Ejerne eller Førerne af et Automobil skulle finde ud af, hvor de have Lov at køre og hvor ikke. Nu bliver der f. Eks. bekendtgjort i Smørumovre eller Smørumnedre, at der har man Lov til at køre, men hvem kender Vejene der? Vi, der bo ude paa Landet, kende knap Grænserne for de Veje, der høre under Sognet, hvor skal saa en fremmed Automobilfører vide Grænserne for de forskellige Sogneveje. I øvrigt vil jeg meget gerne have, at Kommunalbestyrelsen faar Indfyldelse paa, om Samtykket skal gives, men om det netop skal have denne Form, er jeg af praktiske Grunde usikker paa.

Justitsministeren (Zahle): Efter de faldne Udtalelser er det jo givet, at nærværende Lovforslag af dette høje Ting vil blive henvist til et Udvalg, og jeg skal til enhver Tid være til Raadighed for dette Udvalg, naar det maatte ønske at forhandle med mig. Jeg haaber, at der af Lovforslaget kan komme en Lov, som kan

hemme Misbrug af disse Køretøjer uden derfor at hemme Brugen.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rasmussen-Krøjerup: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Loven om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2093).

Sagen sattes til Forhandling.

Broberg: Det lille Lovforslags Bemærkninger begrunde paa en tydelig Maade Aarsagen til dets Fremkomst, idet der henvises til den forestaaende Omordning af Embedslægevæsenet, hvad der vil bevirke en Ændring i adskillige Paragraffer i den bestaaende Epidemilov. Som Medlem af Medicinalkommissionen kan jeg uden at røbe nogen Hemmelighed ytre, at Medicinalkommissionen har sin Opmærksomhed henvendt netop paa dette Forhold, Ordningen af Embedslægevæsenet, dels fordi Embedslægernes Lønninger nu ere saa lave, at de næsten kunne stilles lige med det Vederlag, Stævningsmænd oppebæresom saadanne, og navnlig fordi Embedslægevæsenet i sin nuværende Form er absolut utilfredsstillende. Kommissionen vil i den alernærmeste Fremtid faa sit Arbejde om dette Spørgsmaal tilendebragt for at kunne komme med sin Indstilling derom til Justitsministeriet. — Naar endelig Sundhedsstyrelsen har udtalt om Epidemiloven af 31. Marts 1900, at den virker tilfredsstillende under sin nuværende Form, synes det mig baade formaalstjenligt og forsvarligt at vedtage det lille foreliggende Lov-